

Stajerc" izhajajo vsaki
pelek, datiran z dnevom
naslednje nedelje.

Naročnina velja za Av-
strijo: za celo leto
4 krone, za Ogrsko
5 K 50 vin. za celo
leto; za Nemčijo stane
za celo leto 6 kron, za
Ameriko pa 8 kron;
za drugo inozemstvo se
računajo naročnino z ozi-
rom na visokost pošt-
nine. Naročnino je pla-
čati naprej. Posamezne
števe se prodajajo po 8 v.

Uredništvo in uprav-
ništvo se nahajata v
Ptuju, gledališko po-
slopje šte. 3.

Dopisi dobrodošli in se
sprejemajo zastoj, ali
rokopise se ne vrača.
Uredniški zaključek je
vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo
ni odgovorno. Cena
oznanil (inseratov) je
za celo stran K 80—
za 1/2 strani K 40—
za 1/4 strani K 20—
za 1/8 strani K 10—
za 1/16 strani K 5—
za 1/32 strani K 250
za 1/64 strani K 1.—
Pri večkratnem oznanilu
se cena primerno zniža.

Štev. 4.

V Ptuju v nedeljo dne 23. januarja 1916.

XVII. letnik.

Svetovna vojska

Prvi sovražnik na tleh; Črnogorska se je brezpogojno udala in prosi
za mir. — Cetinje naše! — 21-dnevna novoletna bitka v Galiciji za-
mas zmagovita; Rusi izgubili 70.000 mrtvih in ranjenih ter 6000 vje-
th. — Laški napadi ponehali. — Zmagoviti boji Nemcev na morju
in v zraku.

Cetinje v naših rokah.

K.B. Dunaj, 14. januarja. Uradno se da-
s razglasa:

Glavno mesto Črnogore je v naših rokah.
raženega sovražnika zasledujoč, so naše čete
eraj popoldne vkorakale v Cetinje, prestolico
nogorskega kralja. Mesto je nepoškodovano,
ebivalstvo mirno.

Namestnik generalštabnega šefa:
pl. Höfer, fml.

* * *

Ravno ko je zadnja naša številka izšla, pri-
je telegram, da so naše hrabre čete zavzele
estolico črnogorskih kraljev, Cetinje. S tem je
išlo tretje sovražnikovo glavno mesto v naše
ke. Nad Bruseljnom, Belgradom in Cetinjem
upolajo nemške in avstro-ogrške zastave, trije
vražni kralji so izgubili svoje dežele. Mesto
tinje samo ob sebi je malo in ima komaj
00 prebivalcev. Vendar pa je osvojitev tega
ista tudi v vojaškem oziru velevažna, čeprav
bila po zavzetju Lovčena pričakovati. Kakor
ovo gnezdo leži Cetinje v skoraj nedostopnem
rovju. Ali pred našimi vojaki se je moralo
isto udati. Več kot 130 let ni prestopila so-
vražnikova noga Cetinje. Takrat so se Turki
ista polastili in so ga požgali. Zdaj pa so
orakale avstro-ogrške čete, ki seveda prebi-
stvu niso ničesar storile in so tudi mesto po-
lnoma nepoškodovano pustile. Medtem, ko te
sele vrstice pišemo, pa je došla še veselejša
st, da je črnogorski kralj Nikita padel pred
šim vladarjem na kolena in ga prosil milosti.
nogorska se je udala. Zavzetje Cetinja pa je
predpogoj za to kapitulacijo.

Uspehi na Ruskem.

(Avstrijsko uradno poročilo od
pondeljka.)

K.B. Dunaj, 17. januarja. Uradno se
danes razglasa:

Rusko bojišče. Ob besarabski in
vzhodno-gališki fronti postavljene ruske armade
so tudi včeraj ponovitev svojih napadov opu-
stile. Vladal je v splošnem mir. Le v prostoru
vzhodno od Rarauce prepodile so naše čete
pod ljutimi boji sovražnika iz neke spredajšnje
postojanke; zasule so njegove jarke in uničile
njegove žične opore. V prostoru armade nad-
vojvode Jožefa Ferdinanda bili so trije
ruski napadi proti črtam naše bojne straže za-
vrnjeni.

Italijansko bojišče. Topovski boji
na posameznih točkah primorske in tirol-
ske fronte trajajo naprej. Cerkvena postojanka
od Oslavije bila je od naših čet zaradi tja
združenega sovražnega artiljerijskega ognja zopet
izpraznjena. Na Goriškem prisilili so naši
letalci več italijanskih balonov, da gredo doli;
obmetali so tudi sovražna taborišča z bombami.

Namestnik generalštabnega šefa:
pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo od pondeljka.

K.B. Berlin, 17. jannarja. (W.-B.) Iz
velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Nobeni bistveni
dogodki. V mestu Lens bilo je s sovražnim
artiljerijskim ognjem 16 prebivalcev ubitih in
ranjenih.

Vzhodno bojišče. Suežni viharji pre-
prečili so na večjem delu fronte bojno delo-
vanje. Vršili so se le na posameznih mestih pa-
tuljski boji.

Vrhovno armadno vodstvo.

Črnogorska se je brezpogojno udala.

(Iz avstrijskega uradnega poročila
od pondeljka.)

K.B. Dunaj, 17. januarja. Uradno se da-
nes razglasa:

Kralj Črnogore in črnogorska vlada sta dne
31. januarja za vstavljenje sovražnosti in
pričetek mirovnih pogajanj pro-
sila. Odgovorili smo, da se zamore tej proš-
nji ugoditi le po brezpogojni odložitvi
orožja črnogorske armade. Črnogor-
ska vlada je včeraj od nas stavljenega zahtevo
brezpogojne odložitve orožja sprejela.

* * *

Prvi naš nasprotnik se je torej pod mo-
gočnim pritiskom naše armade udal. In sicer
se je na našo zahtevo popolnoma brezpo-
gorno udal. Odložil je orožje, predno so se pri-
čela mirovna pogajanja. S tem je rečeno, da
mora vsak pogoj sprejeti, ki mu ga
bode stavila naša monarhija. Priznati se mora,
da je bil črnogorski kralj Nikita v hudih škrip-
cih. Prvič v svojem življenju se je ta zviti lis-
jak Nikita zmotil; mislil je, da bode četvero-
zveza močnejša in pridružil se ji je. Ali kmalu
je moral svojo zmoto izpoznati. Namesto, da bi
on zavzel našo krasno trdnjavo Cattaro in si
tam uresničil novo lepo prestolico, naskočile in
in zavzele so avstrijske hrabre čete „nepremag-
ljivi“ Lovčen ter zasedle Cetinje. Zdaj je padlo
Nikiti srce v široke blače. Izpoznal je, da se je
zaračunal in — da bi rešil, kar je mogoče, se
je udal ter prosil za mir.

Ne da bi precenjevali pomen tega dogodka,
treba je vendar nekaj opomb posebno naglašati.
Kralj Nikita velja za najboljšega diplomata na

Balkanu. Ako se je on brezpogojno podal, potem je izgubil vero v zmago naših sovražnikov. Sprevidel je, da Avstro-Ogrsko in Nemčijo z njenimi zavezniki ne more nikdo premagati. Dokumentiral je jasno, da je naša zmaga gotova stvar. In to bode gotovo v vseh krogih naših sovražnikov povzročilo veliko potrptost, veliko demoralizacijo. Pa tudi v vojaškem oziru ima kapitulacija Črnogore precej pomena. Eno skrb smo odvalili od svojih mej in eno naših armad imamo prosto, da jo porabimo na drugih frontah. Tako je torej kapitulacija črnogorskega kralja Nikite prvi žarek iz tako temnega neba svetovne vojne. Prvič se je pojavilo na vidni način upanje po miru, prvič lahko vzdihnemo veselejšje. Hvala pa gre v prvi vrsti junaškim našim armadam, ki so s svojo hrabrostjo ta krasni uspeh dosegle!

Italijanski letalni stroj čez Ljubljano.

Ljubljanski dnevnik „Slov. narod“ piše o napadu italijanskega letalnega stroja, ki ga omenja sobotno uradno poročilo našega generalštaba, tako-le:

„Osem mesecev po izbruhu italijanske vojne je obiskal sovražni aeroplan tudi Ljubljano. Naši letalci so opetovano pohiteli daleč tja v notrajnost italijanske dežele in marsikateri sijajni čin priča o njihovi neustrašenosti, pa tudi o njihovi izborni letalski izvežbanosti. Ako primerjamo polete naših slavnih pilotov z obiskom, ki ga je bila v petek v prvih popoldanskih urah deležna Ljubljana, spoznamo razloček... Italijanski letalec si je bil izbral neke železniške naprave za svoj cilj. Ljudje, ki so opazovali pilotove kretnje, so občudovali njegovo tehnično spretnost, s katero se je spustil z velike višine na kakih sto metrov nizdol, tem manj pa so občudovali njegovo vojaško izurjenost: v malih presledkih so padle na zemljo tri bombe, ki so vse zgrešile svoj cilj: eksplodirale so seveda z velikim ropotom, napravile prav poštene luknje v zemljo — to pa je bilo tudi vse. Škoda, ki so jo napravile, je malenkostna in se da zračnati takorekoč na vinarje, ki jih bo treba plačati, da se bodo luknje zopet zasule. Ranjen ni bil nikdo. Razpršeno kamenje in drobci bomb so nekoliko opraskali stene neke hiše.“ Kakor kaže to poročilo, ni bila stvar za Ljubljančane posebno nevarna. Taki dogodki, ki danes nikogar več ne razburijo, se bodo morda še parkrat ponovili, ali kakor upamo, prišla bode enkrat naša ofenziva zeper laško izdajalko. In tedaj bodi Bog Italijanom milosten!

Tretji napad naših letalcev na Ancono.

K.-B. Dunaj, 18. januarja. — Uradno se danes razglša:

Včeraj popoldne izvršilo je brodogve pomorskih letalnih strojev močni napad proti Anconi, kjer so bili kolodvor, električno podjetje in vojašnica od težkih bomb zadeti in so pričeli gorjeti. Jako ljuti ogenj od štirih obrambnih topov bil je brez vsakega učinka. Vsi letalni stroji so se nepoškodovani vrnili.

Mornariško poveljništvo.

* * *

Italijansko mesto Ancona, ki je bilo zdaj že tretjič od naših pomorskih letalnih strojev obiskano, ima ravno tako kod pristanišče kakor tudi kod zbirališče srednje-italijanskih železnic večji pomen. Prvič je bila Ancona od naših letalnih strojev v noči od 23. na 24. maja 1915 napadena; z vidnim uspehom metali so naši letalci takrat bombe na vojaške naprave mesta. Drugič so prišli naši letalci v Ancono dne 11. decembra 1915 in so metali uspešno bombe na kolodvor, električno podjetje, gazometer in vojaška poslopja. In sedanjí tretji napad na Ancono je imel isti cilj ter je bil glasom uradnega poročila jako uspešen.

Popolna zmaga v novoletni bitki.

(Avstrijsko uradno poročilo od torka.)

K.-B. Dunaj, 18. januarja. Uradno se razglša:

Rusko bojišče. Ker tudi včerajšnji dan ni prinesel nobenih posebnih dogodkov, zamore se smatrati novoletno bitko v vzhodni Galiciji in ob besarabski fronti, o kateri iz umljivih vojaških razlogov dnevna poročila niso mogla prinašati natančnih podatkov, kot končano. Naše orožje je na vseh točkah 130 kilometrov širokega bojišča popolno zmago doseglo. Naša čez vsako hvalo vzvišena infanterija, nositeljica vseh odločilnih bojov, je, od artiljerije jako umno in spretno podpirana, vse postojanke proti mestoma mnogokratni premoči držala. Velika novoletna bitka na severnem vzhodu Avstrije začela je dne 24. decembra pretekelega leta in je trajala, pretrgana le posamezne dni s topovskimi odmori, do 15. januarja — torej skupno 24 dni. Mnogoštevilno regimentov stalo je v tem času skozi 17 dni v najljutejšem boju. Ruska dnevna povelja, izpovedba vjetih in cela vrsta uradnih ter poluradnih razglasov iz Peterburga potrjuje, da je rusko armadno vodstvo z ofenzivo svojih južnih armad velike vojaške in politične namene zasledovalo. Tem namenom odgovarjale so tudi množice ljudi, ki jih je vrgel sovražnik proti našim frontam. Žrtvoval je, brez da bi dosegel katerikoli uspeh, najmanj 70.000 mož na mrtvih in ranjenih ter pustil skoraj 6000 vojakov kot vjete v naši roki. Glede sestave čet imajo na zmagi v novoletni bitki vsa plemena monarhije delež. Sovražnik vlačí na novo ojačenja v vzhodno Galicijo. Drugače na severnem vzhodu nobenih posebnih dogodkov.

Italijansko bojišče. Položaj je nespremenjen. Ob dolomitski fronti, ob toliminskem mostiču in na Goriškem vršil se je mestoma živahni topovski boj. Manjša sovražna podjetja pred imenovanim mostičem in napadi na naše postojanke ob severni strani Monte San Michele bili so zavrnjeni.

Južno-vzhodno bojišče. Razprave, ki imajo urediti odložitev orožja črnogorske armade, pričele so včeraj popoldne. Naše čete, ki so medtem še Virbazar in Rijeko zasedle, so zdaj sovražnosti postavile.

Namestnik generalštabnega šefa:
pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo od torka.

K.-B. Berlin, 18. januarja. (W.-B.) Velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Splošno je streljanje ob fronti pri večinoma jasnem vremenu povišano. Mesto Lens bilo je zopet vahnno obstreljevano. Dva angleška letalna stroja podlegla sta v Flandriji v zračnem boju. Od 4 letalcev so 3 mrtvi. En francoski letalni stroj bil je pri Medewichu od enega naših letalcev sestreljen. Vodja in opazovalec sta bila vjete.

Vzhodno bojišče. Pri Duenho (južno-vzhodno od Rge) posrečilo se je Rusom pod varstvom teme in snežnega viharja napad in razpršiti naprej potisnjene male nemške straže.

Balkansko bojišče. Položaj je spremenjen.

Vrhovno armadno vodstvo.

Rusi zopet premagani.

(Avstrijsko uradno poročilo srede.)

K.-B. Dunaj, 19. januarja. Uradno razglša:

Rusko bojišče. Včerajšnji dan poteka je mirno. Danes v najranjših jutridnih urah vnela se je ob meji vzhodno od Černovic pri Toporovcu kov, Bojaninova bitka. Sovražnik porabil zopet mnogoštevilne kolone in napravil na posameznih krajih štiri napade zaporedoma. Bil je povsod od hrabrih braniteljev nazaj viž. Drugače nobenih posebnih dogodkov.

Italijansko bojišče. Napadi slabših sovražnih oddelkov pri Lusernu in verno tolimnskega mostičja bili so zavrnjeni.

Južno-vzhodno bojišče. Pri vzetju Virbazarja so naše čete, kakor naknadno poroča, 20 jeklenih kanon zaplenile.

Namestnik generalštabnega šefa:
pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo od srede.

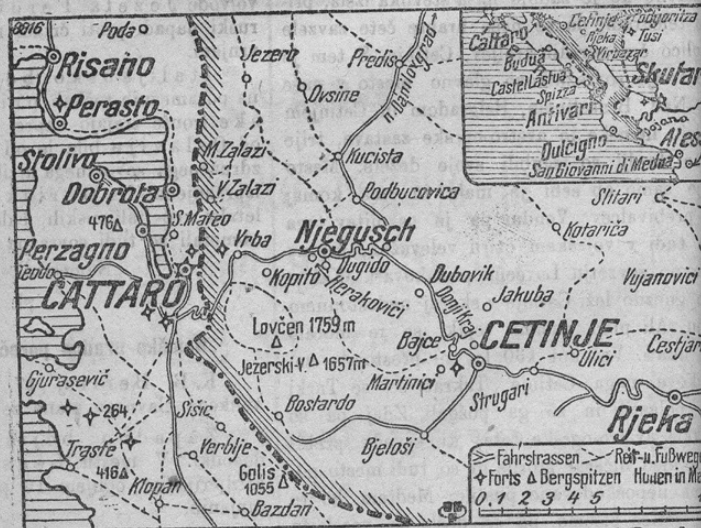
K.-B. Berlin, 19. januarja. (W.-B.) Velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Od Iserfarsunil je manjši nemški oddelek naprej v sovražni jarek in je zaplenil eno strojno puško. Žival obojestransko razstreljevalno delovanje na fronti od Lille do južno od Sommes. Ponoči so sovražni letalci bombe na Metz. Dne se je poročalo le o škodi na stvarih. Eno različno letalo padlo je proti jutru južno-zapadno.

O premagani Črnogorski.

V boljše umevanje uradnih poročil glede naših krasnih zmag na Črnogorskem, prinašamo zemljevid o prizadetih krajih, ki bodo cenjene čitatelje gotovo vrlo zanimale.

Nazemljevidu zamore se zasledovati natančno potek naših bojov v Črnogori. Označene so tudi ceste, pota, utrdbe, gorske visočine itd. Zgoraj v desnem kotu vidimo mali zemljevid, ki kaže pokrajino od naše trdnjave Cattaro do albanskega pristanišča San Giovanni di Medua.

Zum oesterreichischen Vormarsch auf Cetinje

Thiaucourta na zemljo. Od dveh letalcev je eden mrtev.

Vzhodno bojišče. Ob fronti nič novega. Nemška letalna brodograja napadla so sovražne magacinske kraje in letalno pristanišče v Tarnopolu.

Balkansko bojišče. Položaj je nespremenjen.

Vrhovno armadno vodstvo.

Sestanek nemškega cesarja in bolgarskega kralja v Nišu.

K.B. Berlin, 19. januarja (W.B.). — Točno ob 12. uri opoldne sešla sta se v slavnostno okrašenem Nišu cesar Viljem in car Ferdinand bolgarski. Bolgarske čete dale so na kolodvoru častno kompanijo. Po prisrčnem pozdravu podala sta se vladarja v avtomobilu k citadel, kjer sta skupno ogledala parado tam postavljenih bolgarskih, makedonskih in nemških čet. Cesar podaril je carju znak feldmaršala. Car pa je imenoval cesarja za šefa 12. bolgarskega infanterijskega regimenta. V spremstvu cesarja so se nahajali general Falkenhayn, generalfeldmaršal von Mackensen, generalna adjutanta Plessen in Chelin, admiral pl. Müller, dvorni nadmaršal Reichsach. Poleg tega sta bila še navzoča general pl. Sekt in vojvoda Johan Albrecht meklenburški. Carja Ferdinanda so spremljali prestolonaslednik Boris in princ Kiril, generalni adjutant Markov, generali Bojadjev, Todorov in Tantilov, generalni gubernator Kutinescev, ministri predsednik Radislavov in poslanik Tsaprašikov. Vtis slavnosti bil je povečan po krasnem solnčnatem vremenu južne zime.

Po pomoti potopljen ladja zaveznikov.

K.B. Dunaj, 16. januarja. „Agenzia Stefani“ poroča z dne 14. januarja: Dne 13. januarja je torpediral in potopil francoski, našim primorskim bojnim silam prideleni podmorski čoln „Foucault“ v spodnji Adriji neko avstro-ogrsko poizvedovalno ladjo tipa „Novara“. — Ker pa avstro-ogrsko mornarica ne pogoša nikake ladje, moramo soditi, da se je italijanskim pomorskim bojnim silam dodeljeni francoski podmorski čoln zmotil in da je potopil pomočoma kako ladjo zaveznikov. (Nič ne dene; če si bodo naši sovražniki sami svoje parnike potapljali, bode vojne še preje konec. Op. ur.)

Blizu 1000 Italijanov vjetih.

K.B. Dunaj, 16. januarja. Uradno se danes razglša:

Rusko bojišče. Zopetni težki poraz, ki so ga Rusi na svojem novoletnem dnevu ob besarabski meji doživeli, peljal je včeraj zopet

do bojnevnega odmora, ki je bil deloma s topovskim ognjem menjajoče se sile pretrgan. Južno od Karpilowke v Wolhyniji napadel je neki naš oddelek rusko postojanko in je posadko uničil.

Italijansko bojišče. Ob primorski fronti povišal se je topovski ogenj proti Monte San Michelu, proti goriškem in tolminskemu mostiču ter proti Mrzlemu Vrhu, brez da bi prišlo do podjetij sovražne infanterije. — Že včeraj poročano zavzetje cerkvenega dela Oslavije, ki so ga izvršili oddelki inf. reg. št. 52 in 80, prinesel je 933 vjetih Italijanov, med njimi 31 oficirjev, 3 strojne puške in 3 metalice min. Tudi ob tolminskem mostiču vzele so naše čete en sovražni jarek. — Ob tirolski fronti bili so artillerijski boji v oddelkih Schlunderbachin Lafraun-Vielgerent živahnejši. — Sredi svojih domačih gora ob ogroženih mejah svoje dežele na straži stoječi, obhajajo danes s puško v roki tirolski cesarski lovci stoletnico svojega obstanka. Hvaležno se spominja armada na severu in jugu slavnega delovanja teh hrabrih čet, v katerih vrstah duh junakov l. 1809 naprej živi in ki so si v težki borbi sedanjosti zopet nezveljavne lovoričke priborile.

Južno-vzhodno bojišče. Severno od Grahove se vršijo zasledovalni boji. Našim četam padlo je v tem prostoru 250 Črnogorcev in eno napolnjeno municijsko skladišče v roke. Število v zadnjih dneh pri Berani prijetih vjetih presega 500.

Namestnik generalštabnega šefa: pl. Höfer, fml.

Obleganje Kut el Amare.

K.B. Konstantinopol, 17. januarja. Bagdadski list „Sada i Millet“ izve: Angleži so že pred 14. dnevi čete garnizije Kut el Amare na polovično množino kruha postavili. Poskusi, dovoziti garniziji življenska sredstva, so se izjalovili. V mestu se nahaja 3000 ranjencev, ranjenih po obkoljenju mesta.

(Zasebna poročila pravijo, da je položaj v mestu zaprtih Angležev jako kritičen. Angleži imajo življenskih sredstev za k večjemu še 14 dni. Število Angležev znaša 12.000 mož. Njih poskusi, predreti sovražne vrste, bili so krvavo zavrtni.)

Ruski poraz v Perziji.

K.B. Konstantinopol, 15. januarja. Neki telegram od perzijske meje poroča o boju med s prostovoljci ojačeno žandarmerijo in Rusi pri Memmilmea ob

cesti od Teherana v Kaswin. Rusi so izgubili okoli 1000 vojakov. Perzijske izgube so relativno male. Rusi gredo v svojem dirjstvu tako daleč, da perzijske mrlične razmesarjajo.

Glasom zanesljivih poročil iz Perzije je generalni gubernator od Lucritana, Niseam Sultanek, ki je znan po svoji patrijotični zanesljivosti, prevzel povelje čez proti Rusom in Angležem se boreče perzijske narodne bojne sile; napovedal je Angliji in Rusiji vojno in zapričel s sovražnostmi.

Barzilai, Oberdank, D'Annunzio, Princip, Salandra, Lucheni, Sonnino, Bresti, Caserio.

Izvirna slika iz „Il Cittadino di Trieste“, Prevodil Al. Irgl.

Pod vlado Salandra, D'Annunzi-ja in Barzilai-ja propada Italija od dne do dne v političnem in moralnem oziru. Nastopil je čas propada in poloma, kakor ga kaže zgodovina drugih narodov.

V nacionalnem obupu Italija čašuje in triumfira z slikami podlega anarhista Oberdanka. Na javnih shajališčih se kuje od vseh slojev, tudi v plemenitaskih krogih politika proti Avstriji ter se celo psički kinčajo s traki italijanskih znakov.

Italija, velika, ki se je bahala s prednostjo vzgoje k prostosti drugih „barbarskih“ ljudstev, v razsvetljevanju civilizacije vsega sveta, leži danes v blatu svoje podle nesramnosti.

Kaj bi porekel k temu veliki pesnik Dante, če bi videl svojo božansko operano Italijo izdajalsko, kraljemorilsko in roparsko?

Moral bi najti drug pekel, mnogo hušji, da bi kaznoval Sonnina, Barzilai-ja, Salandra itd. itd. skupno z iredentisti Trsta in Tridenta, ki so zakrivali smrt milijonom človeških bitij in provzročili evropsko bedo. Kakšno kazen bi se naj dalo tem lopovom, vrednim naslednikom Oberdank-a? — Pa tudi nekaj zastopnic nežnega spola pripada k tej hudodelski družbi, brez pomisleka končne usode svojih sinov — mogoče tudi vislic. Takaj jim podamo vzgled vzgoje sliko Oberdank-a, justificiranega dne 20. decembra leta 1882.

Trst proslavljal je takrat Avstrijo v znak prostosti in svobode beneškega suženjstva. Meseca avgusta, leta 1882 priredila se je na čast nadvojvode Karla Ljudevika, došlega v Trst, bakljada po tekalšču, glavnem trgu, kakor tudi pred državno palačo.

Iz prvega nadstropja ene hiše na tekalšču vržena je bila takozvana bomba Orsini, ki je padla tik pred vrsto korakajočega veteranskega bataljona in je umorila njih poveljnika, doktorja Aleksandra pl. Dorn, urednika tržaškega lista

Kraljevski grad v Cetinju.

Prinašamo aliko kraljevskega grada v Cetinju, katero črnogorsko prestolico so naše hrabre čete v naskoku zavzele. Na balkonu stoji ravnokar premagani kralj Nikita, ki je zdaj kot prvi za milost prosil. Spodaj pa vidimo črnogorske podanike, ki se kralju klanjajo. Zdaj seveda se Nikita ne nahaja več v tem gradu, ker jo je pravčasno popihal. Udal se je našemu zmogovitemu orožju in je s tem pač dokazal, da je — modrejši nego Peter srbski ali pa belgijski kralj...

Da dokazate dejanski svojo pravo domoljubnost in olajšate ranjencem njih trpljenja in muke, podpirajte ob vseh prilikah družbo

„Rdečega križa!“

Bojazljivost

vsiljevanje krvi v glavo, glavobol, pomanjkanje krvi in mrzlot, bolečine v trupu, krči, napenjanje in slični pojavi so večinoma posledice motenja prebave. Jemo mnogokrat slabe, napenjačice, težko prebavljive jedi, prehladimo semintja zelodec in prebavne organe po premrzli pijači in zamudimo tudi pravočasno izpraznenje črevesja. Ako se potem neprijetno, bolešno, krču podobno, mrzlično nervozno stanje pojavi, je potrebno, da se hitro zopet uredi moteno delovanje prebave, redno cirkulacijo krvi in izmenjavo snovi. Glasom poročil v tisočih zahvalnih pismih služi pri temu izborni močna švedska tinktura (tinctura svedica), tudi življenska esenca in balzam imenovana. Ona odpravi bolečine, osveži, pomiri, uredi izmenjavo snovi, čisti, pospešuje cirkulacijo krvi in prepreči mnogo bolezni. Vedno naj bi bila v hiši, kajti njena takojšnja raba prinese nam marsikatero neprijetno uro. Pri krčih, napenjanju, kolcanju, bolečinah v telesu, bojazljivosti, vstavljenju krvi, bluvanju, gnusu in raznem, valed motenja prebave nastalenu stanju je blagor, imeti jo hitro pri roki. Ker pospešuje prebavo jedi in napravi redilne snovi za naš organizem lažje sprejemljive, pospešuje obenem uresničevanje krvi in pravi sestav krvi, je torej tudi obenem za bledolice in na krvi ravne izborni sredstvo za dosedo in ureditev prave izreje. Mnogo vrednih krvi in moč sestavljajočih snovi naših redilnih sredstev, ki odhajajo drugič zopet neprebavljivi, dovaja se z močno švedsko tinkturo trupu v popolnoma razpušeni, lahko prebavljivi obliki. Narodi se pravo švedsko tinkturo le pri apotekarju E. V. Feller, Stubica, Elsa trg št. 241 (Hrvaško) in sicer stanejo 3 velike steklenice franko samo 5 kron ali 12 malih steklenice franko samo 4 kron.

Das Königsschloß in Cetinje